

ПРОТОКОЛ

№ 340

гр. Пловдив, 06.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Емил Люб. Митев
Станислав П. Георгиев

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора Д. Анг. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20225000600403 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:03 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Д. Н. М. се явява лично и с **адв. К. К. и с адв. М.**, с пълномощно по делото.

Адв. М.: Представям пълномощно.

За Апелативна прокуратура - П.се явява **прокурор Д. А.**.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв М.: Да се даде ход на делото

Адв. К.: Моля да се даде ход на делото, няма процесуална пречка.

Обвиняемият М.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик с прочитане частния протест на Окръжна прокуратура – гр. П.срещу определението на Окръжен съд – гр. П. постановено по **ЧНД № 1782/2022 г.** по описа на същия съд, с

което е оставено без уважение искането на Окръжна прокуратура – П. за вземане на мярка за неотклонение по отношение на Д. Н. М..

Съдебният акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен. Иска се неговата отмяна и определяне на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на М..

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Поддържам протеста. Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи.

Адв. К.: Оспорвам протеста. Не правим отвод. Аз лично нямам доказателствени искания.

Адв М.: Нямам искания за отводи, почитаеми съдии. Желаем да представим медицински документи, свързани с налични тежки хронични заболявания на нашия доверител. Моля да ги приемете и приобщите за нуждите на въззивното частно производство. Същите регистрират две тежки хронични заболявания - епилепсия и сърдечносъдово заболяване. Нямаме други искания.

Обвиняемият М.: Нямам отводи. Да се приемат представените от адв. М. писмени доказателства. Нямам други искания.

Адв. К.: Да се приемат представените от колегата М. доказателства. Нямам други искания.

Прокурорът: Да се приемат така представените от адв. М. писмени доказателства. Не възразявам.

Съдът, след съвещание, намира, че представените от защитата на обвиняемия М. медицински документи, касаещи здравословния статус на същия, са относими към предмета на делото и следва да бъдат приети, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА амбулаторни листове, лист за преглед на пациент и епикризи относно Д. Н. М., както и приложенияте към частния протест документи.

С оглед заявеното от страните, съдът намира, че делото за изяснено от

фактическа страна и следва да се даде ход по същество, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, поддържам протеста, подаден от страна на Окръжна прокуратура – П. срещу определението по ЧНД № 1782/22 г. на Окръжен съд - П. с което е оставено без уважение искането на Окръжна прокуратура - П. досежно вземане на най-тежката мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** по отношение на обвиняемия М..

В протеста подробно и обстоятелствено прокурорът от Окръжна прокуратура - П. е изложил съображенията си досежно незаконосъобразността и необосноваността на атакувания съдебен акт. Същите са изключително обстоятелствени, поради което не считам, че следва да ги преповтарям, като се присъединявам изцяло към същите, като следва да се посочи, че сериозен порок в протестираното определение е липсата на мотиви и то на конкретни такива защо Окръжен съд - П. е приел, че в конкретния случай не е налице хипотезата на бързина, обективност, всеостранност и пълнота, както и защо не са налице основанията на чл. 195 ал. 2 и 3 НПК.

В тази връзка следва да се посочи, че първоинстанционният съд съвсем превратно и без да държи сметка за конкретиката по настоящото производство, е интерпретирал приложното поле на нормите на чл. 195 ал. 2 и 3 от НПК. Безспорно е, че към момента на образуването на досъдебното производство по реда на чл. 212 ал. 2 НПК на 02.08.2022 г., за престъпление по чл. 354 ал 1 НК, за престъпление, което е извършено в гр. П., местна и родово компетентна се явява Окръжна прокуратура – П., поради което и пред прокурора от Окръжна прокуратура - П. въобще не е била налице необходимостта да се съобразява с изключенията от местната подсъдност, които са визирани в хипотезата на чл. 195 ал. 2 и 3 НПК.

Необяснимо е, също така, че в определението си първоинстанционният съд не е изложил каквито и да било съображения защо приема, че още към момента на образуване на производството, а именно на 02.08.2022 г., наблюдаващият прокурор от Окръжна прокуратура – П. е следвало да съобрази действията си с разпоредбите на чл. 195 ал. 2 и 3 НПК. Доказателствата за извършване на продължаваното престъпление, което е

довършено в района на П., според повдигнатото обвинение по делото спрямо М., сочат, че това деяние е извършено на 14.09.2022 г. и същите са станали достояние на прокурора в един много по-късен момент, а именно непосредствено преди задържането на обвиняемия М., но дори и към този момент, с оглед получената оперативна информация, касаеща наличието на уговорка за доставяне на синтетичен хашиш в района на гр. П., поради което се е пристъпило съответно към задържането на обвиняемия М., няма категоричен извод за промяна на местната подсъдност и към този момент.

Законодателят в разпоредбата по чл. 195 ал. 2 и 3 от НПК е дал широки възможности, съобразени със задачите и целите на наказателния процес за избор на район и наблюдаваща прокуратура по дадено досъдебно производство. Няма такива строги рамки, които са разписани в закона в тая насока, нарушаването на които да влече опорочаването на процесуалните действия по делото, както е възприел първоинстанционният съд, приемайки, че, едва ли не, действията по повдигане и привличането на обвиняемия и неговият разпит, са невалидни и извършени от некомпетентен орган.

С повдигането и предявяването на обвинението и разпит на обвиняемия М. под надзора на Окръжна прокуратура – П. не са били ограничени неговите права да се защитава още в тази фаза на наказателния процес и следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 7 от НК – съдебното производство има централно място в наказателния процес, а досъдебното производство има единствено подготвителен характер в наказателното производство.

Също така, следва да се отчете и трайната практика на ВКС – тази по нак. дело № 1117/2012 г., където е посочено, че в процесуалния закон не съществува забрана съд да се произнесе по обвинителен акт, изготвен от прокурор от друг съдебен район, тъй като именно хипотезата на чл. 42, ал.1 от НК се явява естествено произнасяне по такъв акт, именно поради промяна подсъдността по делото. Законодателят не случайно е предвидил, че при прекратяването на съдебното производство делото се изпраща на съответния прокурор, единствено в хипотезата на нарушена родова подсъдност, а не и когато е нарушена местната подсъдност. С оглед на изложените съображения, уважаеми съдии, моля да приемете, че определението на първоинстанционния съд е незаконосъобразно и необосновано, имайки предвид изтъкнатите доводи в протеста на прокурора от Окръжна прокуратура – П. към които се

придържам изцяло.

Отделно от това, считам, че в конкретния случай са налице кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 63 ал. 1 НПК досежно задържането на обвиняемия М., а именно, че същият е процесуално ангажиран за престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода. На второ място, от събраните в рамките на досъдебното производство множество писмени, гласни и веществени доказателства и формираната въз основа на тях доказателствена съвкупност се съдържат данни, които са в такова качество, които да обосновават във висока степен, че обвиняемия М. е извършителят на деянието по настоящото дело.

Отделно от това, считам, че с оглед обремененото съдебно минало на М., а именно, че деянието е извършено в изпитателния срок на предходно негово осъждане, отново за синтетични наркотици, считам, че съществува реална опасност, при положение че спрямо същия не бъде взета най-тежката мярка за неотклонение, същият да извърши и друго престъпление. Считам, че е налице и реална опасност от укриването на обвиняемия, при положение че не му бъде определена най-тежката мярка за неотклонение, а именно Задържане под стража.

С оглед на изложеното, моля да отмените определението на Окръжен съд - П.и да вземете най-тежката мярка за неотклонение Задържане под стража по отношение на обвиняемия Д. Н. М..

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии! Вярно, че не е правен принцип, но е житейски постулат, че най-лесно е да се прехвърля проблемът от болната на здравата глава.

Като се запознавах с протеста, с материалите по делото пред първоинстанционния съд, успях да се запозная със същите за 2 минути в съдебната зала. Но за настоящата инстанция успях да се запозная подробно с материалите и като изхождам от съображенията, които са изложени в протеста, съзирам, че по принцип прокуратурата отразява собствените си процесуални грешки, които е допуснала, и които се опитва да прехвърли на друга институция. Вярно те, като институция, поне в П., са направили необход.то да изготвят постановление за задържане за 72 часа, за да бъде saniрано, според мен, незаконното задържане от 24 часа на нашия подзащитен, извършено в П..

Аз ще следвам структурата на протеста и ще анализирам така, както са изложени съображенията. На нас е добре ясно какво представлява бързината, обективността и т.н., дори от монографията на проф. Чинова, дори от по-големия доайен Стефан Павлов, но когато е четена тази монография, като че ли е пропуснато да се прочетат и някои други съображения относно бързината. Че тя не може да бъде за сметка на обективността и за сметка на законосъобразността. А точно тези моменти се изпускат от прокуратурата и в днешното съдебно заседание очаквах, с оглед по-високата степен на институцията, по-коректен и по-обективен анализ на това, което са извършили и на това, което не са извършили прокурорите преди това. В протеста на стр. 2 е посочено кога е образувано ДП. По-нататък прокурорът започва да навежда съждения на основните доказателствени средства. „Не на последно място следва да се посочи, че паралелно с процесуалната дейност на ОД на МВР, са били експлоатирани и негласни оперативно-технически мероприятия по отношение на лицето“.

Аз съм пропуснал да си отбележа или да прочета в НПК кога оперативно-техническите мероприятия са станали доказателства по НПК. Това са мероприятия на органите на полицията, не са мероприятия, нито доказателствени средства, нито доказателства по НПК. За нас е добре известно какво е казано в НПК за това какво представляват доказателствата и какво представляват доказателствените средства и начините за тяхното събиране и приобщаване.

По-надолу, че на полицията е било известно, че нашият подзащитен извършва дейността си конспиративно, без пряка връзка, въз основа на събраните доказателства, тъй като била засечена уговорка на обвиняемия М., че на 28 септември т.г. той щял да достави поредната пратка, тогава, когато е задържането му. Къде, кой и как направи тази засечка на обвиняемия, ако не става тук въпрос за нерегламентирано подслушване на телефонни разговори? И това е част от оперативно-издирвателните мероприятия, но тогава, когато те са в рамките на закона, в рамките на разрешителния режим, а не в рамките на дейността на полицията, които те след това се опитват да представят и да убедят съда в тяхната законосъобразност.

По-нататък на стр. 3 в протеста са изложени общи съждения, които са валидни за всяко ДП, че в процесуален план е направено всичко необход. и

т.н., за да може във втория абзац от тази страница да се направи от прокурора една самооценка на дейността на прокуратурата, а именно, че са били налице условията за приложение на чл. 195 ал. 2 и ал. 3, тъй като са пристъпили към т.н. от практиците полицаи и прокурори „реализация“. Действията всякога се явяват бързи и неотложни. На мен и това не ми е известно - кога реализацията представлява бърз и неотложен случай.

В тази насока ще моля да не възприемате, че тези действия са били санирани от определението на Окръжен съд П. от 29 септември по ч.н.д. № 337, защото и с това определение, което не прави чест много, много на съда, са одобрени тези процесуални действия от издирването и претърсването на нашия подзащитен и на автомобила, където и когато не е намерено абсолютно нищо, което да го уличава в извършването на престъплението. И като не е намерено абсолютно нищо, са иззети телефоните на 29-ти, като бърз и неотложен случай, и с това се е извършило действие, което е било относимо към разследването по ДП. Ами, ако това е било необхoД., какво е пречило на прокуратурата, на органите на доразследването, на 27-ми, на 26-ти или поне две седмици назад да се изземат, или да изискат за доброволно предаване тези телефони? А, за да се организира една полицейска акция, с всички полицейски атрибути, и когато резултатът е нулев, вече да се пристъпи към задържане за срок от 24 часа. С нищо това определение не санира тези незаконосъобразни действия, защото, след като не е намерено нищо, след като няма доказателства в подкрепа на предположението, че нашият подзащитен извършва някаква незаконна дейност, каква е била необхoД.стта от това задържане? И именно това задържане на 28-ми срещу 29-ти и резултатът, който е нулев, е породило необхoД.стта прокурорът да санира незаконосъобразните на полицията по задържането за 24 часа, като изготви постановление за задържане за 72 часа, като преди това нашият подзащитен е привлечен като обвиняем за едно престъпление с две изпълнителни деяния – едното, извършено на територията на гр. П. на 02 август, а другото, извършено на територията на гр. П., забележете, на 15-ти септември. Тук се поражда въпросът: Какво са правили прокуратурата и разследващите от 15-ти септември до 29-ти септември? През този период не е направено нищо по отношение на нашия подзащитен. На 15-ти септември основният свидетел на обвинението - Т. В., в който са намерени 52 грама синтетичен наркотик, и който за свое оправдание, заявява: „Купих го от Д. М.“. И органите на ДП, и

прокуратурата са имали информация, че това деяние, ако е било извършено от моя подзащитен, е било извършено на територията на гр. П.. И какво са правили тези тринадесет - четиринадесет дни? За да бъде спазена процедурата на чл. 195 ал. 2 и ал. 3. За да може наистина делото да продължи да се разглежда от местно-компетентната прокуратура.

Колегите пропускат една друга разпоредба на чл. 195 – ал 5. Нека преди това да видим дали съдът е нарушил разпоредбата на чл. 195 ал. 2 и ал. 3, като не е уважил техните искания. Добре ни е известно, че ДП може да се проведе и в друг район, когато привличането на обвиняемия е за няколко престъпления, извършени в района на различни съдилища.

Първостепенният съд правилно се обоснова, че не сме изправени пред тази алтернатива и не може прокуратурата да се позовава на това основание да продължат процесуалните действия в П.. Т. 2 – това се налага, за да се осигури бързина, обективност, всеостранност и пълнота на разследването. Първостепенният съд също е приел, че не сме изправени пред тази хипотеза, защото с нищо действията, извършени тринадесет дни след узнаване и събирането на доказателствата, че последното деяние е извършено на територията на гр. П., е спомогнало за бързина, обективност и всеостранност. За каква бързина можем да говорим, ако се приложи това изключение на законодателя, което е в интерес, евентуално, на Окръжна прокуратура П.? С нищо. Ако това постановление за привличане, за задържане беше на 16-ти септември, т.е. един ден, тогава можеше да се приеме, че сме изправени пред бърз и неотложен случай. Но когато тринадесет дни и разследващи органи, и прокурори са наблюдавали производството и не са установили или не са се досетили, че делото не им е компетентно, така че правилно първостепенният съд е приел, че и тази алтернатива не е възможно да санира действията на Окръжната прокуратура в П..

Не са налице и основанията на ал. 3. Прокурорът е бил длъжен, няма и йота доказателства, не може да бъде оправдание, че съждението, което направи преди малко прокурорът, на прокурора в П. му станало известно едва на 29-ти, че последното деяние било извършено на територията на П.. Тогава за какво наблюдение говорим? За какво извършване на процесуални действия от разследващите органи, когато две седмици те не реагират? Не може чрез тяхното бездействие изведнъж да се превърне, да се трансформира в

оневинителен факт, който да им позволява да извършват последващите действия. Тук има ал. 5, която е трябвало, при законосъобразно наблюдение и действия на прокуратурата в П., извън случаите по ал. 2, с разрешение на главния прокурор, местната подсъдност в ДП може да бъде изменена, но за това трябва да има съответно изпращане на делото от Прокуратурата в П. до Главна прокуратура, за да се измени и да се санират всички бъдещи действия по разследването. А нищо от това не е направено.

Моля да не възприемате съображението на стр. 3 в протеста, че след като анализират изборително действията на прокуратурата, прокурорът, изготвил протеста, е посочил, че при тази ситуация възниква неотложното основание за спешно привличане на М., тъй като липсва каквато и да е целесъобразност същият да бъде освободен, след полицейската мярка, а са били установени необходимите доказателства за това. Кой допуска и къде в НПК или в НК, принципът на процесуалност се допуска в наказателното право? Да не го бъркаме с административното право? Къде целесъобразността може да бъде основен принцип в наказателното право и прокурорът да се позовава точно на целесъобразност, когато преди това не е спазена законосъобразността? Нещо повече – с тези действия от страна на прокурора за привличането не е спазена законосъобразността. Така че аз ще моля този довод да бъде интерпретиран правилно, а не превратно, защото прокурорът превратно тълкува действията и бездействията на Прокуратурата в П..

Аз ще моля да не възприемате и на стр. 4 общите съждения за ускорени процесуални действия, правата на обвиняемия и т.н., нито съображенията на прокурора относно приложението на чл. 144 ал. 1 ЗСВ - относно функциите на наблюдаващия прокурор. Забележете, правилото за неизменност на фигурата на наблюдаващия прокурор, категорично закрепено не само в рамките на НПК, но и в устройствения закон, съгласно които наблюдаващият прокурор не може да бъде заменен. Но тук има едно изключение: освен по уважителни причини. И се обосновават, че задържането им се иска да стане в петък след обяд, че в събота и в неделя ще бъдат дежурен прокурор и дежурен съдия и с това не е щяла да се изпълни функцията на наблюдаващия прокурор, за да продължи участието му. Това е правно ирелевантно. Какво е пречило на административния ръководител да укаже или да разреши наблюдаващият прокурор в събота и неделя, когато изтичат 72 часа, той да

продължи участието? Така че това също не може да бъде основание за саниране на допуснатите и анализирани досега процесуални нарушения. Вярно е, че прокурорът има суверенно право, като господар на процеса, както се изразява многократно в своята монография Маргарита Чинова, да преценява момента, в който ще привлече определено лице към наказателна отговорност. Вярно е, но тук не става въпрос за нарушаване и контрол на съда върху това процесуално право. Тук става въпрос за съдебен контрол върху дейността на разследващите органи преди упражняването на това процесуално право. За контролиране дейността на прокуратурата, за този период от време от четиринадесет дни, който изключва възможността случаят да се квалифицира като бърз и неотложен.

В своите показания на л. 16 свидетелят И. Б., служител на ОД на МВР П., твърди, че те имали информация от СРС, че нашият подзащитен върши тази дейност. На СРС, наред с оперативно-техническите мероприятия, се позовава на няколко места в протеста и прокурорът. Кой са тези СРС, аз не разбрах. Къде са? В кориците на делото ги няма. Нито има искане за експлоатиране на такива СРС, нито са експлоатирани. Мисля, че не е тук мястото да се запознаваме с разпоредбата на чл. 172 и следващите за видовете СРС, за процедурата по тяхната експлоатация и пр. Тогава, на какво се позовава прокурорът, за да убеди съда, че всичко е лега artis и че първостепенният съд бил допуснал съществено процесуално нарушение. Нито експлоатацията на полицейските информатори може да бъде доказателствено средство, нито такива СРС, които не са регламентирани, които не са по реда, установен в НПК, и за да приеме прокурорът, че първостепенният съд бил допуснал съществено процесуално нарушение и че не бил изложил мотиви защо е нарушена разпоредбата на чл. 195 ал. 2 и ал. 3. Ами, ако има такива съображения, аз стигам до извода, че някой не е разбрал определението на съда, или, ако го е разбрал, некоректно го тълкува превратно. Затова започнах с този постулат – за пренасянето на проблема от болната на здравата глава. Т.е. пренасяне проблема на прокуратурата да бъде въведен като нарушение на съда

Всички доказателства са събрани до 15-ти септември т.г. След тази дата няма никакви доказателства. На 28-ми е задържането, което не е доказателство и тогава се прави извод за бърз и неотложен случай.

С оглед на всичко казано дотук, ще ви моля да не възприемате съображенията, изложени в протеста на Окръжна прокуратура П. В монографията на проф. Маргарита Чинова са посочени много примери и съдебна практика, както за националните, така и за европейските стандарти за бързината на производството. Аз тук не говоря за разумния срок по чл. 6 от ЕКПЧ. Тук говоря за онази бързина, която да обуславя неотложността и необходимостта за извършване на спешни процесуални действия, които да бъдат наистина законосъобразни и да бъдат основание за потвърждаването им от съда. Прокуратурата санира действията на полицията, съдът, с определението си от 29-ти, санира действията на прокуратурата, което смятам, че не е достатъчно, за да се приеме, че действията на прокуратурата са били законосъобразни и правилни. Благодаря ви!

По тези съображения ще моля да оставите без уважение протеста.

Адв. М.: Почитаеми апелативни съдии, колегата беше изключително обстоятелствен и подробен и навлезна в конкретика по процесуалните проблеми в настоящото въззивно наказателно производство.

Моля да оставите частния протест на окръжния прокурор без уважение и да потвърдите протоколното определение на почитаемия Пловдивски окръжен съд.

Настоящият казус има няколко проблема. Основният такъв е свързан с прочита на процесуалните изисквания на НПК. В принципен план законодателят е въвел конкретен процесуални изисквания за начина на събиране на доказателства и организацията на воденото досъдебното производство не като формален каприз, а като една гаранция за законосъобразност на процеса на ангажиране, събиране и проверка на доказателствата, за да бъде спазен основният принцип за осигуряване справедлив и честен процес. Считам, че твърденията за незаконосъобразност, неправилност, превратно тълкуване на конкретните фактически положения в атакуваното протоколно определение няма нищо общо със съдържанието на анализа към атакуваното протоколно определение на ПОС. В същото съдът изключително добросъвестно, аналитично, подробно и мотивирано е изложил своите съображения защо според него не са налице процесуалните изключения на нормите на чл. 195 ал. 2 и 3 НПК. Считам за абсолютно голословно твърдението на окръжния прокурор в подадения протест, че съдът

в мотивната си част не е изложил подробни доводи и аргументи. Не само че е изложил подробни доводи и аргументи, а първостепенният съд се е съобразил и с тълкувателната практика на КС, включително с изискванията на ЗСВ, като е посочил Решение № 10 на КС, в което е очертана конституционна практика, регламентираща именно стриктното спазване на правилата за местна и родова подсъдност, което в конкретния случай обективно не е сторено. Няма как да се приеме, че мотивирано и разумно, че изключенията по ал. 2 и 3 на чл. 195 НПК са валидни и в настоящия случай, така като, както колегата К. подробно разви пред вас, няма как 13 дни прокуратурата да е била наясно, че продължаваната престъпна дейтелност така, както твърдят в постановлението за привличане, е завършила на територията на гр. П. и 13 дни да не се предприемат никакви действия делото да бъде препратено по компетентност на съответната прокуратура, в конкретния случай - на Пловдивската окръжна прокуратура. И този протест, и този процесуален подход, който се излага пред вас, е една еманация на злоупотреба с процесуални права. Искам да бъда конкретен в изказа си по отношение на колегите от прокуратурата, но този протест и съжденията на прокуратурата за това желание да бъде изкривено тълкуването на конкретните процесуални императивни норми е свързано не само със злоупотреба с процесуални права, а черпене на права от собствено виновно поведение. Абсолютно законосъобразно и мотивирано и обосновано окръжният съд е заключил, че в конкретния случай в правния мир няма редовно привличане на обвиняемото лице с всички последващи процесуални последици от този факт и въпреки това многословие, което виждате, че е изложено във въззивния протест, се свежда въпросът до нещо много простичко - граматическото тълкуване на процесуалните изисквания на ал. 2 и 3, което е сторено по възможно най-коректния и правилен начин от Пловдивския окръжен съд. Оттам насетне, правилен е бил и подходът на първоинстанционния съд да не се занимава с предпоставките, визирани в чл. 63 ал. 1 в производство по чл. 64 НПК, тъй като обективно в правното пространство и мир не съществува редовно привличане на обвиняемото лице от компетентен прокурор. За процесуална икономия аз също няма да изваждам доводи за наличие и липса на обоснованост на предположението. Чисто в принципен план искам да заявя, че това дело има своите много сериозни, освен процесуални, и доказателствени проблеми, защото основните доказателствени източници

изхождат от лица, които твърдят, че са си купили нещо от нашия подзащитен, при положение че самите те извършват тежки умишлени престъпления, свързани с режима на държане на наркотични вещества. Но това са проблеми за в бъдеще. Тук първоинстанционният съд много правилно е казал и приел - след като няма годно привличане, оттам насетне обстоятелствата, свързани с предпоставките по чл. 63 НПК, не следва да бъдат обсъждани и коментирани в производство по чл. 64 НПК.

Чисто в принципен план в тези доказателства, които приложихме днес с колегата, моля да вземете под внимание и данните за неговото здравословно състояние. Разбира се, те са свързани с процесуалните изисквания на чл. 56 ал. 3 НПК, разбира се, четени са относно целесъобразността по чл. 57 НПК, е ли е разумно при тези изключително тежки процесуални проблеми, доказателствени проблеми относно изграждане на обоснованост на предположението, да бъде задържано едно младо момче, което е с тежка форма на епилепсия и големи припадъци. Налице е едно изключително тежко, животоопасно и застрашаващо здравословно състояние, което датира не от вчера и оня ден, а от 2010 г., което, видно от представеното от мен медицинска документация, е проследявано от обвиняемия М. във времето. Това заболяване подлежи на проследяване и контрол, който е извършван от негова страна, затова да не се стигне до повторни епилептични припадъци. По отношение на него е налице изключително тежко хронично сърдечно заболяване, свързано с проводно-ритъмни нарушения, които са мотивирали лекуващите лекари да изпишат изключително тежки медикаменти, които доверителят ми пие до ден днешен за поддържане на нормална сърдечна дейност, доколкото може. И да се претендира пред вас това момче да бъде арестувано, с тези тежки хронични заболявания, с тези процесуални пороци и доказателства, ми се струва, че в никакъв случай не е свързано с тия цели, които законодателят е заложил в нормата на чл. 57 НПК, почитаеми апелативни съдии! Така че, ръководейки се от основните правни принципи за справедливост и спазване на процесуалните норми, аз ще ви моля да не уважавате честния процес и да потвърдите протоколното определение на Окръжния съд в П. Благодаря!

Обвиняемият Д. Н. М. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от моите защитници.

Моля, уважаеми апелативни съдии, да не ме задържате под стража, защото не съществува риск за укриване или нещо подобно. Ще бъда полезен с каквото мога.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Обвиняемият М.: Моля да не бъда задържан.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частен протест на Окръжна прокуратура гр.П. срещу протоколно определение № 1226/30.09.2022г. на Окръжен съд гр.П. постановено по ЧНД № 1782/2022г. по описа на същия съд, с което е оставено без уважение искането на Окръжна прокуратура гр.П. за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо Д. Н. М., обвиняем по досъдебно производство № *** ** - ***/2022г. по описа на ОД на МВР гр. П..

В протеста се сочи, че атакуваният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен. Излагат се доводи, че е налице валидно повдигнато обвинение на обвиняемия М.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемия.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура гр.П. поддържа протеста и изложените в него съображения.

Защитниците на обвиняемия М. изразяват становище, че протестът е неоснователен, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Обвиняемият М. се присъединява към казаното от неговите защитници и иска да не бъде задържан.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в протеста и заявеното от страните, намира

за установено следното:

Частният протест е процесуално допустим, тъй като е подаден в срок от надлежна страна в процеса. Разгледан по същество е основателен, макар и не по изложените съображения.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.П.е приел, че в случая не е налице правно валидно привличане на М. като обвиняем и предявяване на постановление за това, както и дължимия непосредствено след това разпит на обвиняем. Лицето няма качеството на обвиняем и изводима от това процесуална допустимост за прилагане на мярка за процесуална принуда спрямо него.

Горните изводи не се споделят от въззивния съд.

При проследяване на процесуално-следствените действия в тяхната хронология се установява следното:

Досъдебното производство е образувано на 02.08.2022г. на основание чл.212, ал.2 от НПК от разследващ полицай при ОД на МВР гр. П. за престъпление по чл.354а, ал.1 от НК, извършено в гр.П.. В хода му са събирани доказателства за установяване на евентуална престъпна дейност по горния текст от наказателния закон.

На 28.09.2022г., за времето от 19,30 часа до 20,40 часа, на основание чл.161, ал.2 от НПК е извършено претърсване и изземване от лек автомобил „П. ***”, с рег. № *****, ползван от обвиняемия М..

На 28.09.2022г., в 18,30 часа, същият е задържан на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР за срок от 24 часа.

На 29.09.2022г. прокурор при Окръжна прокуратура гр.П. е съставил постановление за привличане на обвиняем за престъпление по чл.354а, ал.1, пр.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, включващо две деяния, първото извършено в гр.П., област П., а второто в гр.П..

На основание чл.64, ал.2 от НПК обвиняемият М. е задържан за срок до 72 часа за довеждането му пред съда и вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража”.

На 29.09.2022г., в 17,20 часа, разследващият полицай при ОД на МВР гр. П. е предявил постановлението за привличане на обвиняемия и неговия

защитник. На 29.09.2022г., за времето от 17,25 часа до 17,40 часа, разследващият орган е провел разпит на обвиняемия в присъствието на неговия защитник.

С постановление от 30.09.2022г. наблюдаващият прокурор от Окръжна прокуратура гр.П. е изпратил делото по компетентност на Окръжна прокуратура гр.П. която на същата дата го е приела за наблюдение, ръководство и надзор и е внесла искане по чл.64 от НПК в Окръжен съд гр.П.

Съгласно чл.36, ал.1 и 2 от НПК делото е подсъдно на съда, в чийто район е извършено престъплението, а когато то е започнало в района на един съд и е продължило в района на друг, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено. Няма спор, че според правилата на местната, а и на родовата подсъдност, Окръжен съд гр.П.е съответният първоинстанционен съд, компетентен да се произнесе в производството по чл.64 от НПК.

Съобразно чл.195, ал.1 от НПК досъдебното производство се извършва в района, който съответства на района на съда, компетентен да разгледа делото. Изключение от това правило се допускат в строго регламентирани случаи, визирани в ал.2 и ал.4 на чл.195 от НПК. Следователно подсъдността на делото определя неговата т.нар.подследственост.

В настоящия случай досъдебното производство е образувано за престъпление, извършено в населено място, което попада под юрисдикцията на Окръжна прокуратура гр.П.. Тя е компетентната прокуратура, която следва да упражнява ръководство и надзор върху разследването.

При изпълнение на тези правомощия наблюдаващият прокурор от горната прокуратура е обсъдил налице ли са основанията на чл.219, ал.1 от НПК за привличане на обвиняем. Изготвил е постановление за привличане на обвиняем за престъпление по чл.354а от НК, довършено в гр.П., което е било предявено на обвиняемия М. и неговия защитник. С оглед местоизвършването на деянието се променя подследствеността и компетентността на наблюдаващата прокуратура.

Съгласно чл.195, ал.3 от НПК наблюдаващият прокурор от Окръжна прокуратура гр.П. е следвало и е направил преценка за местната подсъдност. Сигнал е до извода за промяна на същата, поради което е изпратил делото

на Окръжна прокуратура гр.П. Единствените осъществени действия преди тази преценка са предявяването на постановлението за привличане и проведеният разпит на обвиняемия М.. Това са процесуални действия, което не търпят отлагане по силата на чл.219, ал.4 и чл.221 от НПК.

Няма забрана прокурорът от Окръжна прокуратура гр.П. да упражни правомощията си по чл.46, ал.1 и ал.2 и чл.219, ал.1 от НПК, свързани с повдигане на обвинение /предварително/ на дадено лице в хода на разследването. Той е бил длъжен да стори, за да се гарантират правата на обвиняемия М., спрямо който е било извършено претърсване и изземване, които са принудителни способи за доказване, бил е задържан, т.е. спрямо него са били предприети мерки, които съдържат индиция за извършено престъпление и сериозно засягат положението му.

Привличането на обвиняем и предявяване на постановлението за привличане са две различни процесуални действия и няма забрана да бъдат осъществени от различни органи на досъдебното производство. С първото действие се формулира обвинението и се конституира фигурата на обвиняем, а с второто му се осигурява възможност да научи в какво е обвинен и да организира защитата си.

Въззивният съд намира, че в случая правилата за възникване на фигурата на обвиняем са били спазени, като са били гарантирани и правата му като такъв. Съгласно чл.203, ал.3 от НПК при промяна в компетентността извършените процесуални действия запазват процесуалната си стойност. Следователно към момента на сезиране и произнасяне на първоинстанционния съд обвиняемият М. е притежавал горното процесуално качество за обвинение за престъпление по чл.354 от НК, повдигнато при съблюдаване разпоредбите на НПК.

Настоящата инстанция не споделя тезата в протеста на Окръжна прокуратура гр.П. че се касае за хипотезата на чл.195, ал.2, т.2 от НПК. Налице е общият принцип за определяне на местната подсъдност, а не предвидените изключения.

Апелативен съд гр.П.счита, че в случая са налични основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемия М..

От събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на последния към деянието по чл.354а, ал.1, пр.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, с предмет 55,061 г синтетичен канабиноид, за което му е повдигнато обвинение.

На следващо място, касае се за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода и глоба.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената деятелност, броят на включените в нея деяния, нейният предмет, като вид и количество, въззивният съд намира, че съществува реална опасност обвиняемият да извърши престъпление. Тази опасност се извлича и от съдебното му минало. С влязъл в сила съдебен акт на 27.05.2021г., той е осъждан за престъпление по чл.354а, ал.1, пр.1 от НК със същия предмет, като му е наложено наказание лишаване от свобода, условно с изпитателен срок от три години, който към настоящия момент не е изтекъл.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на обществена опасност на деянието и дееца, въззивният състав намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитниците на обвиняемия М..

Доводите на защитата за здравословното състояние на последния не водят до оборване на горните изводи. Видно от приложените доказателства обвиняемият е имал здравословни проблеми в детската си възраст. Не са ангажирани такива, които да са актуални към днешна дата.

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.П. като незаконосъобразно, следва да се отмени, а протестът, като основателен, да се уважи.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 1226/30.09.2022г. на Окръжен

съд гр.П. постановено по ЧНД № 1782/2022г. по описа на същия съд, с което е оставено без уважение искането на Окръжна прокуратура гр.П. за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо Д. Н. М., ЕГН *****, обвиняем по досъдебно производство № *** ** - ***/2022г. по описа на ОД на МВР гр. П., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ВЗЕМА мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо Д. Н. М., ЕГН *****, обвиняем по досъдебно производство № *** ** - ***/2022г. по описа на ОД на МВР гр. П..

Определението е окончателно.

Адв. К.: Моля да ми бъде изпратено копие от протокола, след изготвянето му, на електронен адрес, който представям.

Адв. М.: Аз също моля да ми бъде изпратено копие от протокола, след изготвянето му, на електронен адрес, който представям.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Копие от протокола, след изготвянето му, да бъде изпратен на представените в съдебно заседание електронни адреси на защитниците на обвиняемия М..

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:15 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____